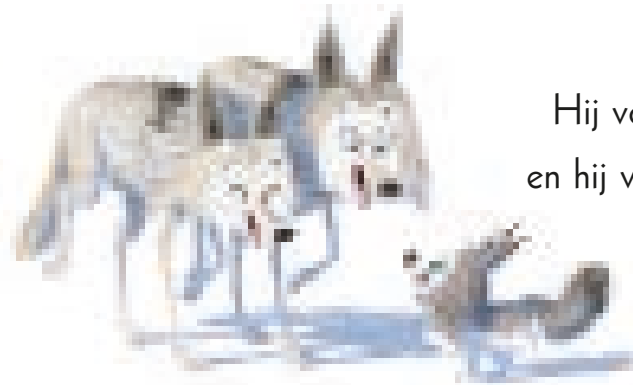

De nacht was vol sterren – getwinkel, geflonker.
Het lied van de wind waaide zacht door het donker.
De maan stond te stralen, de zon hield zich schuil
en hoog op de rotsen klonk wolvengehuil.

Wie hilde die ijskoude nacht weer het langst?
Wie wist van geen stoppen? Wie kende geen angst?
Wie hilde het hardst, ook al was hij nog klein?
Het was Wolfje, de welp die graag **GROOT** wilde zijn.

Hij voelde zich **STERK**
en hij voelde zich **STOER**.

Hij jaagde,
hij plaagde,

hij lag op de loer...

